

בית משפט השלום בכפר סבא

08 יוני 2015

תא"מ 11-09-27651 זיגמונד נ' התעשייה האווירית לישראל בע"מ ואח'

לפני כב' סגנית הנשיאה השופטת, רחל קרלינסקי

ג'רמי ארטיה

המבקש

נגד

המשיבים

1. זיגמונד ליטר
2. התעשייה האווירית לישראל בע"מ
3. אגודת עובדי התעשייה האווירית לישראל
4. מרכז הבמה העמותה לתרבות והופעות
5. מועצה מקומית גני תקווה

חקיקה שאוזכרה:

[תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה \(עיון בתיקים\), תשס"ג-2003: סע' 4 \(ג\)](#)

החלטה

1. לפניי בקשת עיון בתיק בית המשפט מכוח [תקנה 4 \(ג\)](#) לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן: "תקנות העיון").
 2. עניינה של התביעה בתיק זה הוא שימוש שלא ברשות בצילום שצילם המשיב 1 שהיה מיוצג ע"י עו"ד רון לוינטל (להלן: "עו"ד לוינטל") בעיתון המודפס ע"י המשיבה 2 ופגיעה בזכויות יוצרים.
- התביעה נדחתה על הסף מחוסר סמכות עניינית ביום 20.12.11.

3. המבקש מפרט בבקשתו את העובדה שהגיש 2 תלונות ללשכת עורכי הדין כנגד עו"ד לוינטל ומשנודע לו כי בתיק זה ניתנה החלטת ביהמ"ש להפנות תלונה ללשכת עוה"ד כנגד האחרון ביקש את העיון. על מנת להתוודע למסמכי התיק, שביסוד החלטתו של ביהמ"ש ביקש להתיר לו העיון בתיק תוך שהוא מבהיר שאינו מעוניין להיחשף למידע רפואי או מידע הקשור לצנעת הפרט.

המבקש, שהינו צד זר לתיק, העיד על עצמו כי הוא בן העדה האתיופית אשר הגיש תביעה לביהמ"ש השלום בפ"ת בגין הפליה אסורה על רקע גזעני כנגד מועדון שיוצג שם ע"י עו"ד לוינטל. הוא אומנם זכה בתביעתו, אך לטענתו מהתנהלותו של עו"ד לוינטל נותר לו טעם רע. במסגרת פנייתו לוועדת האתיקה הוא מעוניין להציג התנהלות שיטתית וקבועה של עו"ד לוינטל ועל כן הוא זקוק לעיון בתיק זה.

עוד הוסיף המבקש וציין כי בכוונתו לכתוב בקרוב ספר על אפליית מיעוטים במדינת ישראל בכלל ובני העדה האתיופית בפרט, ובכוונתו להקדיש פרק מהספר העתידי ל: "התנהלותם המכוערת והבעייתית הנוגדת את סדרי הדין וכללי האתיקה של עורכי דין המייצגים גורמים גזעניים ומפלים".

4. מכל המשיבים התנגד רק עו"ד לוינטל ואילו המשיבות 4 ו-5 הודיעו כי אינן מתנגדות לבקשה.

לטענת עו"ד לוינטל, המבקש הוא שוטר המשתף פעולה עם אחר לביצוע עבירות באינטרנט ופועל בחוסר תום לב על מנת לאסוף מסמכים אותם מעביר הוא בתורו למר יעקב בן יששכר (להלן: "בן יששכר"), שהינו, לדבריו, עבריין מורשע אשר הורשע בזיוף מסמכים ומרצה בימים אלה עונש מאסר בפועל. בן יששכר מפרסם את המסמכים אשר משיג המבקש וזאת באתר אינטרנט בשם "התנועה למען עתיד ילדנו" אשר ייעודו העיקרי הוא פגיעה בשם הטוב של שופטים ועורכי דין כמסע נקמה מצד המבקש ובן יששכר.

למעשה, לטענתו, למבקש מניע אישי כנגדו אשר התבטא בהגשת תלונה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין בעיצומו של ההליך המשפטי בת"א (פ"ת) 19963-08-12 לעיל, וזאת בטענה כי הוא מנהל אתר העוסק בחילופי זוגות, ועל סמך דברים שהוצאו מהקשרם בראיון שנערך עם עו"ד לוינטל באתר העיתון "גלובס" באינטרנט. בהמשך נוהלה חליפת מכתבים בינו לבין המבקש, שאף הגיש תלונה שנייה כנגדו בטענה כי האחרון איים עליו בנקיטת הליכים משפטיים.

עו"ד לוינטל ביקש לחדד בהדגישו את העובדה שהתובענה דנא עוסקת בזכויות יוצרים בעוד שתביעתו של המבקש הייתה בגין אפליה אסורה במועדון ואין כל דמיון בין התביעות. אשר על כן, הואיל ומדובר בעילות תביעה שונות, נסיבות שונות ובעלי דין שונים- אין כל הצדקה לטענתו להתיר למבקש עיון בתיק זה.

5. המבקש בתשובתו תקף חריפות את עו"ד לוינטל בטענה כי האחרון מנסה למנוע ממנו את זכות העיון בתיק הנובעת מהעיקרון העל-חוקתי בדבר פומביות הדיון וזאת לאור היות המבקש "אדם כהה עור ממוצא אתיופי" שאינו נמנה עם "יפי הבלורית והתואר". כמו כן מנה את שורת התלונות המתבררות כנגד עו"ד לוינטל בלשכת עורכי הדין, ופירט את הערכתו לגבי מצבו הנפשי הדורש לטעמו אבחון מקצועי.

המבקש הכחיש באופן חד משמעי את הקשר שלו הנטען על ידי עו"ד לוינטל לבן יששכר, טענה שלדבריו באה ליצור דעה קדומה מצד בית המשפט כלפי המבקש שהינו אדם ישר, שוחר צדק ומודעות חברתית ואזרחית גבוהה.

לאחר כל האמור לעיל שב וטען המבקש כי הפסיקה קובעת כי יש להתיר באופן כללי את העיון בתיקי בית המשפט ועל המתנגד לבקשת העיון מוטל הנטל לשכנע כי אין להתירו.

דיון

המישור הנורמטיבי

6. ההלכה הפסוקה חזרה ושנתה דבר תכליתו של ההסדר שנקבע בתקנות העיון בנוגע לזכות העיון של אדם לרבות הזר להליך.

הכלל הוא כי יש להתיר את זכות העיון בתיק בית המשפט לכל אדם, מכוח עקרון הפומביות ממנו נשאבת זכות העיון.

עקרון הפומביות שהוא מעיקרי היסוד של השפיטה ושל עשיית משפט צדק בא ליישם שני עקרונות חשובים: חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת.

[ראה ע"א 8849/01 פקיד שומה למפעלים גדולים נ' פז גז חברה לשווק בע"מ, פ"ד נט (5) 385 (2005)]

עם זאת, אין עקרון פומביות וזכות העיון בגדר עקרונות בלתי מוגבלים ועל האחרונה להיבחן בפריזמת הזכויות והאינטרסים הנגדיים, קרי איזון בין פומביות הדיון ובין שמו הטוב של אדם וזכותו לפרטיות.

משכך, נקודת המוצא היא התרת העיון גם למי שאינו צד להליך אלא אם העיון אסור.

7. בחינת האיזון בין האינטרסים הנגדיים הנ"ל תעשה בכל מקרה לנסיבותיו תוך שמירה על התכלית הנ"ל וסייגיה. לצורך כך נדרש מבקש העיון לפרט את מטרת העיון וככל שמטרה זו בעלת חשיבות ועצמה גבוהים יותר, כך יגבר משקלה של זכות העיון.

[ראה רע"א 3614/97 אבי יצחק, עו"ד נ חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג (1) 26 (1998)]

מאז ע"א 8849/01 הנ"ל נעשה שימוש במבחן תלת שלבי לבחינת בקשה לעיון בתיק בית המשפט כך שבשלב הראשון, יבחן בית המשפט האם יש איסור בדין על העיון. בשלב השני, לאחר שהתשובה לשאלה הראשונה היא שלילית, תיבחן השאלה האם העיון המבוקש מוצדק. כאמור, נקודת המוצא היא כי יש להתיר את העיון לכל אדם, מכוח עקרון פומביות הדיון, ולכן על בעל הדין המתנגד לעיון מוטל הטל השכנוע כי אין להתיר את העיון. בשלב השלישי, משנמצא כי יש הצדקה עקרונית להתרת העיון, תיבחן השאלה כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית ככל האפשר בזכויות ובאינטרסים של בעלי הדין המתנגדים לעיון. במסגרת זו יש לעיתים מקום לאבחנה בין התרת עיון בין כתבי הטענות לבין הדיון באולם או בין חומר אחר שאינו שקול לטיעון בע"פ באולם.

[ראה גם בג"ץ 10003/08 עו"ד תומר לוי נ' מדינת ישראל - משרד החקלאות ופיתוח הכפר (5.4.12)]

מן הכלל אל הפרט

8. בעניינו לא נמצא איסור שבדין להתיר את העיון בתיק, ולכן יש לבחון את שאלת העדר הצידוק ועד כמה עמד מי מהמשיבים בנטל לשכנע בדבר קיומו.

אין ספק שטענות המבקש מלמדות כי בינו ובין עו"ד לוינטל מתנהל סכסוך יצרי הגולש להאשמות אישיות הדדיות.

מנגד, הטעמים שהועלו ע"י עו"ד לוינטל לשלילת זכות העיון פרטו רדיפה אישית בידי המבקש, וניסיונו של האחרון לעשות שימוש לרעה מעיון בתיק לצרכים פליליים יחד עם אחרים, תוך העלאת תוכן תיק ביהמ"ש אל אתר אינטרנט ומתן פרשנות מעוותת.

דע עקא שעו"ד לוינטל לא הצליח להצביע על קשר ישיר או עקיף בין המבקש לאתר שאוזכר שעושה שימוש לרעה בתכניו ואין בפרסומה של ידיעה באתר הנ"ל על ההחלטה נשוא הבקשה דנן כדי להצביע על הקשר הנטען. כך לא הוכחה כוונה המיוחסת למבקש להעביר את חלקי המסמכים בתיק לאתר הנ"ל. זאת ועוד, לא הונח בסיס להנחה כי המבקש "ירקח סיפור עלילה משלו" כנגד עו"ד לוינטל ולא הוצגה תלונה למח"ש שהוגשה כנגד המבקש על עניין מהענייניים שפירט.

יוטעם, הצגת פרסומים מבאישים באתר האינטרנט שצוין ע"י עו"ד לוינטל ללא זיקה מוכחת למבקש לא יכולה לבסס צידוק למנוע העיון בתיק.

9. יש להבהיר כי ההחלטה בתיק זה שעל פרטיה קיבל המבקש לטענתו מידע והביאה להגשת בקשתו התייחסה לנתונים שהובאו בזמנו בפני ביהמ"ש אשר קבע לגביהם כי הדברים יסודם בהטעיית ביהמ"ש ולכן מן הראוי שעניין זה יתברר במסגרת הליך משמעותי תוך חיובו של התובע בהוצאות לאוצר המדינה. מאוחר יותר הוגשה הבהרתו של עו"ד לוינטל וחיוב ההוצאות בוטל.

עו"ד לוינטל בתגובה לבקשת העיון ציין כי בשל טעות סופר בניסוח הבקשה מלכתחילה שהוגשה לתיק זה, ע"י עו"ד ממוצא רוסי במשרדו, ניתנה ההחלטה הנ"ל ולאחר שהובהרה הטעות מצא ביהמ"ש לבטלה.

10. כאמור, המבקש בתגובתו המכפישתה הניח אמנם יסוד להנחה כי תחושותיו כלפי עו"ד לוינטל גולשות מעבר לגדרי הסכסוך נשוא ההליכים שנקטו בין הצדדים, במסגרתם מתנהל בירור של תלונותיו בלשכת עוה"ד. לטעמי, אין בתחושות אלו או בתוכנו של הספר שאותו הוא מבקש לפרסם די כדי לשלול את זכות העיון מעיקרא. בנותני דעתי להיקפה הרחב של זכות העיון, לאינטרס הפומביות לרבות חופש הביטוי אני סבורה עם זאת, כי יש לאפשר עיון בתנאי שיהא מידתי בנסיבות ולצמצמו אך לעיון בהחלטת ביהמ"ש מיום 20.12.11 ע"ג הבקשה שהוגשה ובמלואה.

במאמר מוסגר יצוין, כי מצופה מהמבקש, בהיותו מנוי על גורמי אכיפת החוק לעשות שימוש על פי דין בחומר שיושג מהעיון שהותר. ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, בהעדר הצדדים.